

ZINA

Zina

Een poes uit
Marokko

Olav van der Stad

Hallo dierenvriendjes en vriendinnetjes.

Ik wil me even voorstellen aan jullie.

Ik heet ZINA

Ben een poes, en wil jullie vertellen over mijn lange reis uit Marokko naar Nederland

Ik kom dus uit Marokko en heet Zina

Zina betekent mooi in het Marokkaans

En als je mijn foto ziet als kleine poes, ben ik toch heel mooi en knap?

Ik heb een hele grote familie met een hoop grote neefjes en nichtjes.

Die wonen in Afrika en ik heb zo'n grote familie dat ze verdeeld zijn in groepen.

Leeuwen, bruin, Tijgers, geel met een streep, Poema's.

Je hebt ze vast wel eens gezien in een dierentuin of circus, of op de televisie.

Daar stammen wij dus vanaf, en hebben dezelfde gewoontes, we eten zelfs hetzelfde, vlees.

Alleen wij behoren tot de kleine kattenfamilie

En onze kattenfamilie hebben een hele lange tijd een goede band met mensen.

Mensen vinden ons leuk en aardig, en wij houden van slapen en luxe, en krijgen dat van mensen.

Onze tante's hebben geen band met de mensen, die blijven liever wild.

Maar wij kleine katten, kunnen ook in de vrije natuur leven, of op straat zonder mensenhuisje, dat noemen we ook wild.

Het leven op straat is hard, maar niet zo hard als in Afrika.

Overal vinden we eten, en soms als je goed zoekt, vinden we eten bij mensenhuisjes.

Mensen gooien vaak veel weg, en vooral veel eten.

Soms hoeven mensen hun bordje niet leeg te eten, gooien ze het weg.

Wij kleine katten vinden dat wel lekker, en zo hoeven wij niet zo te zoeken naar eten.

Eten zoeken we vaak samen op straat met de andere kleine kattenfamilie.

Soms is dat vlees, en soms hebben we geluk, eten we vis.

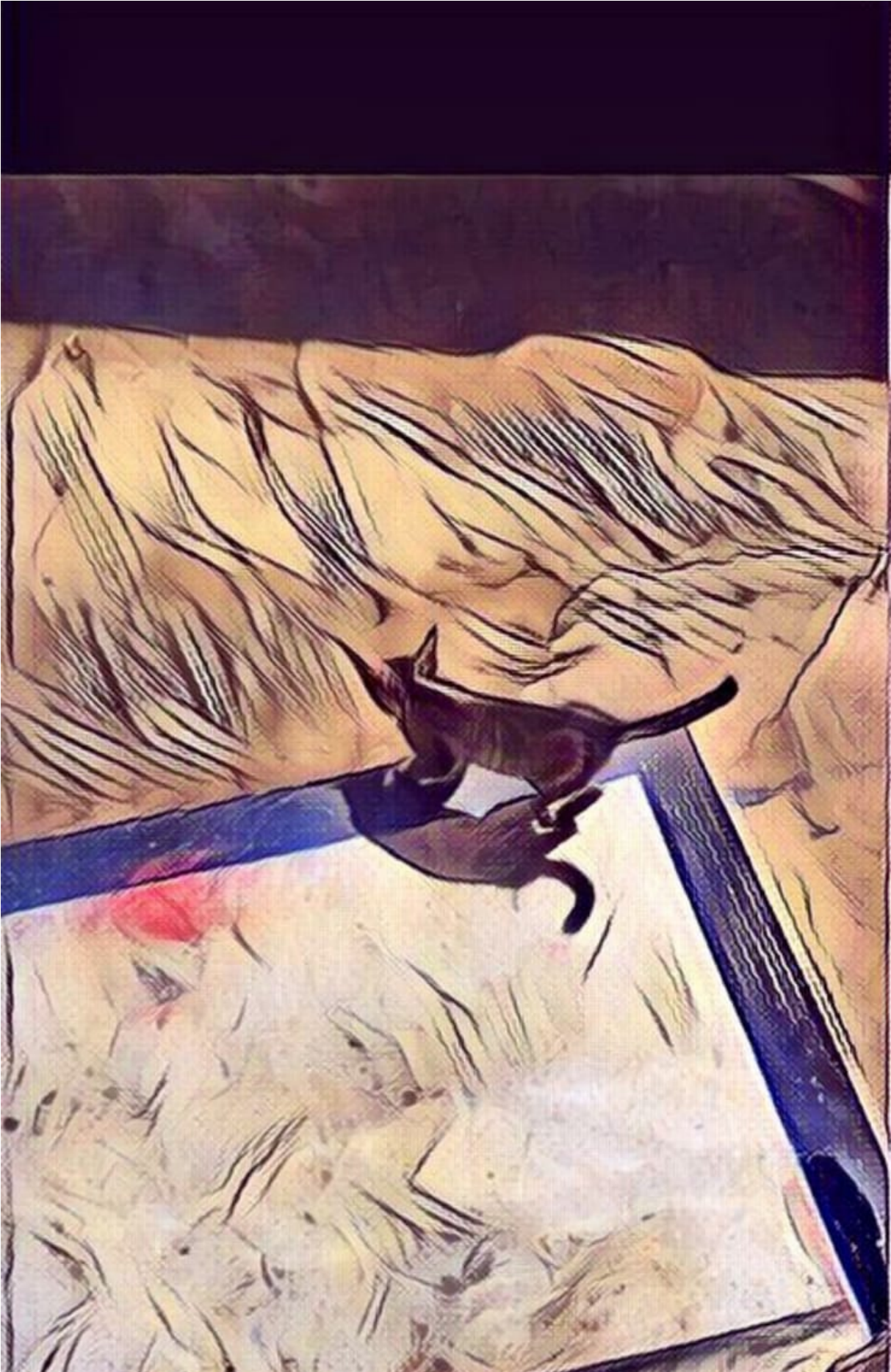

Ik, Zina, leefde met mijn familie in een mooie streek in Marokko. Er waren veel bergen, mooie bomen, en prachtige natuur. Alleen mamma wilde naar de stad, meer te eten.

Dat vond ik wel een beetje jammer, maar ik kreeg eten van mijn mamma, en die moest dan eten zoeken.

Soms was dat niet genoeg voor ons, en hadden we wel eens een beetje honger.

Maar mamma kon goed eten zoeken dus dat kwam wel weer goed.

Hier kun je zien hoe klein ik nog ben.

Alles is voor mij nog een spelletje, en spelen vindt ik heel leuk.

Spelen met mijn eten, mamma noemt dat eten leren zoeken,
Spelen met mijn broertjes en zusjes

Spelen met mijn broertjes en zusjes is nog leuk omdat we ons geen zorgen hoeven te maken
Mamma zorgt voor ons eten, en papa beschermt ons tegen gevaar
Maar spelen is leuk, we moeten wel leren om voor ons eigen eten te zorgen, maar ik geniet dan maar van het klein zijn!

Omdat wij nog lekker klein zijn,
mamma en papa het nog goed
vinden dat wij nog veel spelen en
slapen wil niet zeggen dat het niet
gevaarlijk kan zijn voor ons.

Nu leven we een beetje in het land
met veel bos, het is er mooi en
heel leuk om in te spelen, maar
mamma en papa willen niet voor
niets meer naar de stad

We zien wel eens mensen, ik vindt
ze maar eng, als ik mensen heel af
en toe tegen kom, ren ik hard weg
Soms moeten we ons ook
verstoppert voor mensen van
mamma en papa

Hier leven ook mensen, mooi he?

Maar mensen doen altijd heel lief tegen ons

Maar dat komt omdat we nog klein zijn zegt mamma, ze neemt geen risico's

Maar mensen hebben altijd eten toch?

Ik moet niet zoveel vragen zegt mamma, doe wat er gevraagd wordt!

Papa's en mamma's zeggen het toch niet voor niets?

En kijk hoe mooi het landschap is?

Ik zal jullie een mooie foto sturen, en kunnen jullie zelf kijken hoe mooi het hier is voor ons

Kijk, wegen met mensen en auto's

En zo leert mamma ons langzaam
op te letten!

De grens van bergen naar de stad

Mamma laat ons hier goed zien hoe mooi het is, maar ook dat we de mensenwereld ingaan!

En af en toe, als mamma en papa eten gaan zoeken komen we mensen tegen.

Deze mensen lopen vaak ook met andere dieren, die helpen de mens met werken.

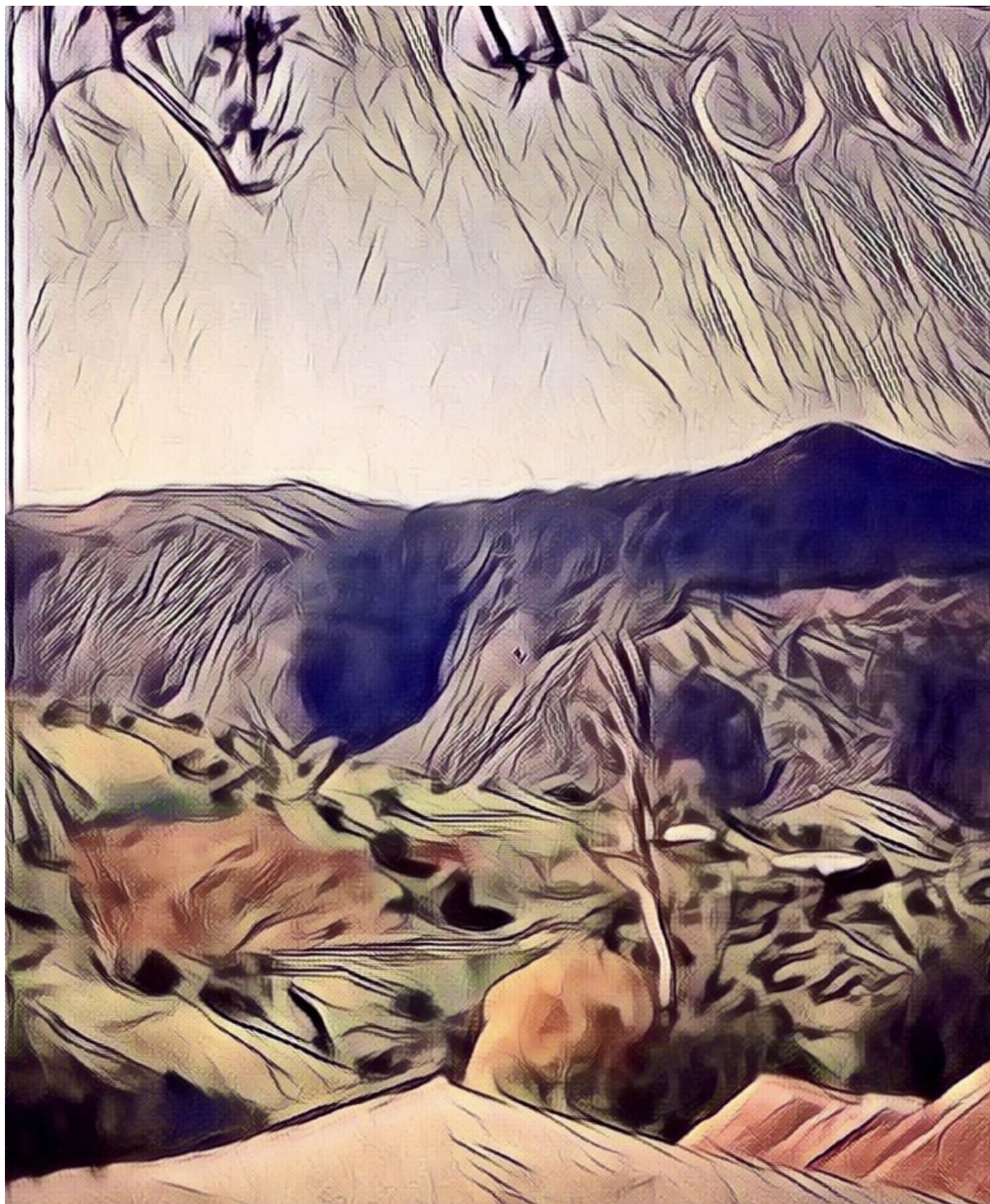
Vaak lopen ze door ons terrein, waar wij leven, dat is ook vaak het eerste voorzichtige contact met de mensen.

Ik vindt deze mensen niet gevaarlijk, maar mamma is heel voorzichtig.

Vaak kijken deze mensen niet eens naar mij!

Maar de mensen moeten opletten waar ze lopen!

Mooie bergen en natuur

Soms komen we mensen tegen

Omdat mensen moeten opletten waar ze lopen, hebben ze geen aandacht voor ons zegt mamma. Mensen en dieren kunnen elkaar dus helpen toch?

En deze mensen lopen met hele grote dieren, en wij zijn nog klein. Dus de grote dieren werken voor de mensen, en krijgen dan een huisje en eten.

Dan hoeven deze dieren ook geen eten meer te zoeken.

Ik wil nog zoveel vragen aan mamma over mensen of de grote stad, maar ik moet gewoon kijken en luisteren.

We moesten ook veel leren, maar vooral ons voorbereiden om naar de grote stad te gaan.

Daar was nog meer gevaar, auto's veel auto's en verkeer!

En heel veel mensen en andere dieren zoals onze vijand de hond!

Auto's en verkeer? Wat zijn dat?

Daarom, zegt mamma, leer eerst hier, dan leren we onderweg rustig wat verkeer is!

Daarom is luisteren naar mamma en papa zo belangrijk!

Maar ik wilde nog zoveel vragen!

Misschien was ik wel te eigenwijs

Maar daarom had mamma
natuurlijk ook geen tijd en geduld!
Omdat wij ook tussen het leren
door gingen spelen, had mamma
extra taken!

Maar we gingen langzaam richting
de grote stad.

We hadden nu wat mensen gezien,
andere dieren gezien die met de
mensen werkte en woonde, dus de
basis was er vond mama

Wat mama erg belangrijk vond was
dat we ook langzaam op elkaar
gingen letten!

Dan hadden mamma en papa meer
tijd om eten te zoeken!

En de lessen begonnen langzaam ...

Mensen wonen erg mooi als we
dichter bij de stad komen
Ze hebben hele grote bakken met
water waar ze bij zitten, mamma
zegt dat mensen er in zwemmen of
zo

Wij mogen in ieder geval nooit te
dicht bij dat water komen, veels
te gevaarlijk zegt mamma
Maar ook wel spannend hoor!
Het is ook erg makkelijk lopen
voor ons bij die bakken met water!
Eerst heerlijk zacht gras, en dan
tegels
En ik zag ook hele mooie stoelen,
heerlijk om in te liggen, heerlijk
om in te slapen

Mensen kunnen daar hele lange tijden liggen, dan kijken ze naar de zon of zo.

En soms liggen er meerdere mensen, allemaal bij dat water, en ze hebben veel plezier, ik zie het gevaar niet, jij wel?

Maar als mamma en papa zeggen niet doen, moeten we wel luisteren, langzaam moeten wij leren om alles zelf te doen

Ik zal een mooie foto laten zien van de plek waar mensen bij het water zitten

Mensen bij het water

Maar ik bleef maar doorvragen, we moesten leren toch?

Wij praten een soort kattentaal, laten zien wat we bedoelen.

Als ik boos ben, of bang, ga ik grommen, en laat mijn tanden zien

Dan moet je schrikken als het goed is! Dan moet je denken, niet verder, ik ben boos!

Dan ga ik blazen, dat zag ik mamma ook vaak doen als ze erg boos was, of om iemand te waarschuwen dat ze weg moesten gaan!

Ik zag ook dat mamma zich groot maakte, en haar staart werd groot en dik!

Nou, ik schrok dan al, dus maak
mamma nooit echt boos!

Ook gingen de oren helemaal plat,
en als je dan nog niet wegging, na
al die waarschuwingen, liet mamma
haar nagels zien.

Dat was wel genoeg om bang van te
worden, maar die waarschuwingen
begrepen dieren wel gelukkig!

Wij zullen nooit iemand pijn willen
doen, maar je moet wel de
waarschuwingen serieus nemen!

Maar we zijn niet altijd boos of
bang, en praten ook in onze
kattentaal.

Is die taal moeilijk?

Ik had het mamma gevraagd om
uit te leggen, dan begrijpen we
elkaar misschien toch?

Veel tekenen en praten doen we
met onze staart, raar he?

Wij noemen dat signalen met een
moeilijk woord!

Als je deze boodschappen
begrijpt, en er ook naar gedraagt,
hebben we nooit ruzie!

Wij dieren onderling begrijpen
deze taal vaak!

Sommige mensen ook!

Nou, ik ga het proberen uit te
leggen okay?